

Steen

Roerloos ligt ze op de bank. Het is donker in de kamer maar ze denkt er niet aan om licht te maken. Aldoor maalt dat afschuwelijke door haar hoofd. Het gaat rond en rond als in een magische cirkel. Het gevoel dat ze een steen in haar maag heeft wil maar niet weggaan. Naar buiten durft ze niet, doodsbang als ze is. Misschien is het gevaar nog daarbuiten, in de duisternis.

Ze heeft haar spuitbus gebruikt die ze na een eerdere ervaring altijd bij zich heeft. Deze keer heeft ze die op de oprit laten vallen toen haar belager er schreeuwend vandoor ging. Panisch is ze naar binnen gevluht en heeft ze de deur gesloten. Ze weet dat ze nu naar de politiepost moet bellen maar ze lijkt wel verlamd.

Al die gruwelverhalen in de krant lijken zo ongelooflijk, maar dit is nu realiteit. Ze had de auto met draaiende motor wel gezien, langs het tuinhek. Maar ze had er niks achter gezocht. Totdat ze een sjaal om haar hals voelde trekken. Haar tegenwoordigheid van geest heeft haar gered.

Gejaagd gaat ze nu toch bellen en ze wacht tot de politiewagen voor de deur stopt. Ze brengen haar naar een vriendin want ze durft voor geen geld alleen te blijven vannacht. Misschien durft ze dat wel nooit meer.

An Cuijpers

Oktober 1996